vniuerſa ipſa rerū natura proclamat ha
bere ſe p̄ſtantiſſimū ꝯditorē. qui nobis
mentē rationemqꝫ naturalē dedit. qua
viuētia nō viuentibꝰ ſenſu p̄dita nō ſen
tientibꝰ. intelligētia nō intelligētibꝰ.
immortalia mortalibꝰ. īpotētibꝰ poten
tia. iniuſtis iuſta. ſpecioſa deformibus.
bona malis. Incorruptibilia corrupti
bilibus. īmutabilia mutabilibꝰ. inuiſi-
bilia viſibilibꝰ. īcorporalia corpalibꝰ.
beata miſeris. p̄ferenda videamꝰ. Ac p
hoc qm̄ rebꝰ creatis creatorē ſine dubi
tatione p̄ponimꝰ. oportet vt eū et ſum-
me viuere et cuncta ſentire atqꝫ intelli
gere. et mori. corrūpi. mutariqꝫ nō poſ
ſe. nec corpꝰ eſſe. ſed ſpiritū oīm poten
tiſſimū. iuſtiſſimū. ſpecioſiſſimū. opti-
mum. beatiſſimūqꝫ fateamur. ¶

Sed hec oīa q̄ dixi. Capm̄ v
et quecūqꝫ alia ſili more locu-
tōnis humane digne de deo di
ci videntur. et vniuerſe trinitati qui eſt
vnꝰ deꝰ. et pſonis ſingulꝰi eadē trinita
te ꝯueniunt. Quis em̄ vel vnū deū qd̄ ē
ipſa trinitas. vel prēꝫ vel filiū. vel ſpm
ſanctū audeat dicere. aut nō viuētem.
aut nichil ſentientē vel intelligētē. aut
in ea natura q̄ īter ſe p̄dicant. equales
quēquā eſſe eorū mortalē ſiue corrupti-
bilē. ſiue mutabilē. ſiue corpeum? aut
quiſq̄ ibi neget aliquē potētiſſimū. iu-
ſtiſſimū. ſpecioſiſſimū. optimū. beatiſſi
mum? Si ergo hec atqꝫ huiuſmoī oīa. et
ipa trinitas. et ī ea ſingli dici poſſūt niſi
aut quomō trinitas apparebit? rediga-
mus itaqꝫ priꝰ hec plurima. ad aliquā
paucitatē. Que vita em̄ dr̄ in deo. ipa ē
eſſentia eiꝰ atqꝫ natura. Nō itaqꝫ deus
viuit. niſi vita qd̄ ipſe ſibi ē. hec aūt vi
ta nō talis ē. qualis īeſt arbori. vbi nul
lus ē itellectꝰ. nullꝰ ē ſenſus. nec talis
qualis īeſt pecori. habet em̄ vita peco-
ris ſenſum quīqꝫ partitū. ſꝫ itellectū ha
bet nullū. At illa vita q̄ deꝰ ē ſentit at
qꝫ intelligit oīa. et ſentit mente non cor
pore. qꝛ ſpiritꝰ ē deꝰ. Nō aūt ſicut aīa
lia que habent corporea. per corpꝰ ſen
tit anima. Nō enim ex anima cōſtat et
corpe. ꝓpter hoc ſimplex illa natura ſi-
cut itelligit ſentit. ſicut ſentit itelligit.
Ideoqꝫ ſenſus qui intellectus eſt illi.
Nec ita vt aliqñ eſſe deſiſtat. aut cepit
Immortalis ē em̄ nec fruſtra de illo di
ctū ē qꝛ ſolꝰ habeat īmortalitatē. Nā i
mortalitas eiꝰ vere īmortalitas eſt. in
cuiꝰ natura nulla ē cōmutatio. Ipſa ē
etiā vera eternitas qua ē īmutabilꝭ deꝰ
ſine initio. ſine fine ꝯſequēter et incor-
ruptibilis. Vna ergo eademqꝫ res dicit
ſiue dicat eternꝰ deꝰ. ſiue immortalꝭ.
ſiue incorruptibilis. ſiue immutabilis.
Itemqꝫ cū dicit viuēs et intelligēs. qd̄
ē vtiqꝫ ſapiēs. hoc idem dicit. Non em̄
pcipit ſapientiā qua ſit ſapiēs. ſed ipſe
ſapiētia eſt. Et hec vita eademqꝫ virtus
ſiue potētia. eademqꝫ ſpecies qua potēs
atqꝫ ſpecioſus dicit. Quid em̄ potētiꝰ
et ſpecioſius ſapia. q̄ attingit a fine vſ
qꝫ ad finē. et diſponit oīa ſuauit? bo-
nitas etiā atqꝫ iuſticia nūquid inter ſe
in natura dei. ſicut in eiꝰ opibꝰ diſtāt.
tanqꝫ due diuerſe ſint qualitates dei.
vna bonitas. alia iuſticia? nō vtiqꝫ. Sꝫ
q̄ iuſticia. ipa bonitas. et q̄ bonitas ipa
beatitudo. Incorpalis aūt vl' incorpo
reus ideo dicit deꝰ. vt ſpiritꝰ credat.
vel intelligat eſſe nō corpꝰ. proinde ſi
dicamꝰ eternꝰ. immortalis. incorrupti-
bilis. immutabilis. viuꝰ. ſapiēs. potēs.
ſpecioſus. iuſtꝰ. bonꝰ. beatus ſpiritus.
horū omniū nouiſſimū qd̄ poſui. quaſi
tantūmō videtur ſignificare ſubſtātiā.
cetera vero huiꝰ ſubſtāue qualitates.
ſꝫ nō ita ē ī illa ineffabili ſimpliciqꝫ na
tura. Quicquid em̄ ſcd̄m qualitates il
li dici videtur. ſcd̄m ſubſtantiā vel eſ-
ſentiā ē intelligendū. Abſit em̄ vt ſpiri
tus ſcd̄m ſubſtantiā dicatur deꝰ. et bo
nus ſcd̄m qualitatē. ſꝫ vtrūqꝫ ſcd̄m ſub
ſtantiā. Sic omnia cetera q̄ ꝯmemora-
uimus. vñ in ſuperioribus libris multa
iā diximus. De quatuor igitur primis q̄
mō a nobis enumerata atqꝫ digeſta ſūt

SLUB Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski